

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2742/2021
10.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиоца „А.С.А. Врбак“ д.о.о. Лапово, кога заступа Јасмина Николић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Душица Лепојевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 700/18 од 15.09.2020. године, у седници одржаној 10.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 700/18 од 15.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 2783/17 од 13.11.2017. године, ставом првим изреке, укинут је у целости закључак извршитеља Иване Жугић И.Ивк. ../2014 од 27.08.2014. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга за извршене комуналне услуге одлагање отпада исплати укупно износ од 2.888,96 динара, опредељен према појединачним износима са законском затезном каматом од рокова доспећа до исплате, ближе наведено као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове парничног поступка од 49.350,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 700/18 од 15.09.2020. године, ставом првим изреке првостепена пресуда је преиначена тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга за извршене комуналне услуге одлагање отпада исплати укупно износ од 2.888,96 динара, опредељен према наведеним појединачним износима са законском затезном каматом од рокова доспећа до исплате као у изреци пресуде и да му накнади трошкове парничног поступка од 48.840,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази

динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док ставом 3. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 15.03.2012. године, а вредност предмета спора опредељена је износом од 2.888,96 динара, који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро = 110,9698 динара $\times$ 3000 = 332.909,4 динара), па је побијана другостепена одлука донета у спору мале вредности из члана 468. став 1. у вези става 3. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, услед чега је, применом члана 479. став 6. ЗПП, ревизија туженог недозвољена.

Иако је другостепеном одлуком преиначена првостепена одлука, у ком случају би по измењеном члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у посебној глави ЗПП који регулише поступак у спору мале вредности прописано је да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па како специјално правило (члан 479. ЗПП) искључује примену општих правила, то у овом случају ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић